

Декларация на УС на Съюза на офицерите
от резерва „Атлантик”

Напреднала шизофрения или ранен Алцхаймер?

Само на 1 500 км от Капитан Андреево бушува един от най-опасните военни конфликти през последните десетилетия. Конфликт, в който радикални ислямисти с нечувана жестокост убиват човешки същества, прилагат закони от VI-VII век на първото хилядолетие, рушат градове и унищожават безценни шедеври на древни култури.

Още по-близо на североизток се водят военни действия. Суверенна Украйна бе подложена на агресия и в пълен разрез с принципите на международното право бе анексирана нейна територия. Загинаха хиляди военнослужещи и мирни граждани, бяха извършени военни престъпления, за които през 1946 г. водачи на нацисткия райх увиснаха на бесилката.

На фона на влошаващата се стратегическа среда за сигурност ресурсите и възможностите на българската държава да защити териториалната цялост и суверенитета си и да дава пълноценен принос за отбранителните способности на Северноатлантическия съюз изглеждат все по-скромни и по-тревожещи. Намалените и намаляващи военни бюджети, неразумните и хаотични съкращения на военнослужещи и на оръжия, пацифистките призови срещу някаква мнима милитаризация на държавата, необоснованите претенции срещу държавния глава, срещу министри и патриотични среди допринесоха за демотивацията на значителна част кадрови и

запасни воители, сериозно ерозираха отбранителния потенциал на Българската армия.

В момента въоръжените сили изпитват недостиг от над 1100 офицери, като особено тревожен е дефицитът на офицери от средното поколение със звание „майор” и „подполковник”, които са гръбнакът на войските и силите и свързващо звено между поколенията професионални родолюбци. Притеснявани от слухове, от реални намерения и законодателни инициативи на политически и административни ръководители, тези високо образовани, натренирани, опитни и способни воители, доказали се в мисии и международни учения у нас и в чужбина, огорчени напускат редиците на Българската армия..

Ето защо ние подкрепяме решението за разполагане у нас на ограничен ресурс оръжие и бойна техника на САЩ, които да бъдат използвани за съвместни учения с цел повишаване полевата натренираност и бойната ефективност на българските военни формирования. Като имаме предвид силната агентура на страната, обявила НАТО за враг, и традиционната склонност на т. нар. български националисти да се вълнуват повече за сигурността на други държави, където се намират политическите и финансовите им донори, смятаме, че разположените засега бронирани машини далеч не са достатъчни. Наложително е и присъствието на ескадрила бойни самолети от НАТО.

От февруари до днес над страната ни премина информационно цунами, предизвикано от лъжливи, пропагандно насочени, съгласувани по време и по място, медийно и политически координирани действия, предназначени да шокират и да заблудят българските граждани, да дискредитират Република България като пълноправен член на НАТО и на Европейския съюз и да я представят като разединена, дезинтегрирана, неевропейска територия, чието население бленува само за тих пристан и кротко живуркане в пределите на Евразия.

Наистина, преди повече от 1500 години предтечите на днешния българин тръгват от дълбините на Азия, за да градят по пътя си държави, да покоряват и да въздигат народи, да оставят по вековните си друми материални и духовни паметници. Но повече от хилядолетие безсмъртните ни предшественици отстояват българското землище, воюват, побеждават и гинат в пределите на Европа, с болките и прозренията на Европа, с възделенията и цивилизационния порив на Европа.

Ето защо смятаме за антибългарски, антевропейски и непродуктивни всякакви опити страната ни да бъде отклонена от курса на осъществения национален идеал: принадлежността към европейската цивилизация, общата съдба и смисъл на битието заедно с народите, следи съдбините си в европейското семейство.

Разбираме носталгията на част от възрастното население, за което митът за дядо Иван има стойността на жива вода, на свиждане с младините и на любима песен. Но е недопустимо заради нечии сантиментални спомени да изоставяме реализиран стратегически приоритет и да сменяме политическия курс, постигнат с толкова трудности, лишения, заблуди, жертви на хора, на историческо време и на национални надежди.

Препоръчваме на политическите сили, на фирмите, неправителствените организации, на някои държавни чиновници, продажни журналисти и на лицата, които се наричат патриоти, като издигат чужди знамена, да променят названията на формациите си в съответствие със смисъла на извършваната дейност. Част от подобаващите имена могат да открият в Наказателния кодекс.

Настояваме още през следващата година да започне плавно и неотклонно увеличаване на бюджета за отбрана в съответствие с решенията на срещата на високо равнище на НАТО в Уелс от 5-6 септември 2014 г.

Настояваме да бъдат осигурени средства и да започне осъществяването на отдавна закъснелата Програма за превъоръжаване на Българската армия, в която проект номер едно е закупуването на 16 броя съвременни многоцелеви бойни самолети.

Настояваме да бъдат прекратени бакалските сметки на гърба на отбраната и сигурността на държавата, осъществявани от финансови еквилибристи, които дори не са служили войници.

Настояваме да спрат посегателствата върху компенсациите на военнослужещите и приравняването им със социално слабите слоеве на обществото.

Настояваме българското политическо и военно ръководство, както и съюзниците, да се вслушат в думите на авторитетния лидер на Американския еврейски комитет Дейвид Харис, който само преди няколко дни призова САЩ и НАТО „да бият тревога за действията на Русия и да покажат безрезервна подкрепа за правото на България, също като Украйна, да чертае собствената си съдба“.

Не искаме нищо повече.

Но и нищо по-малко.

Управителен съвет на Съюз

„Атлантик”

10 юли 2015 г.

София